

امروز شما

فرودین پیش از شنیدن یا نشنیدن چه قضاوتی می‌توان داشت؟ باید ابتدا حرف‌های او را خوب و کامل بشنوی، بعد در مورد او و این موضوع قضاوت کنی.

اردیبهشت کدورت‌هایی در زندگی خصوصی‌ات وجود دارد که باید هرچه سریع‌تر آنها را رفع کنی. بی‌توجهی تو به برخی مسائل عاطفی دوست یا همسرت را می‌رنجانند. باید بیشتر مراقب رفتارات باشی.

خرداد در دوست داشتن نمی‌توان فقط به منافع خود فکر کرد. نمی‌گویم حتماً در این‌باره باید خود را قربانی کرد اما باید رفتاری در پیش گرفت که دوستی‌ها شفاف‌تر و عمیق‌تر شود. در دلت جایی برای دیگران باز کن.

تیر تو باید دوباره به سوی او بگردی. البته این یک پیشنهاد است و تصمیم نهایی با توست. به هر حال اگر احساس می‌کنی او همان کسی که تو همیشه آرزویش را می‌کردی، برای بازگشت هیچ بهانه‌ای نباید بیآوری.

مرداد باید با آغوش باز و روی گشاده با دوست و یا همسرت برخورد کنی. هیچ‌کس نیست که عیب و یا ایرادی نداشته باشد. این مسئله در مورد خود تو هم صادق است. باید با گذشت از بعضی عیب‌ها چشم‌پوشی کرد.

شهریور خویشتنداری و صبر لازم است. باید حوصله به خرج دهی تا این وضعیت تغییر کند. دست به کاری نزن که عاقبت روشنی ندارد. در این صورت دچار شکست و ناکامی می‌شوی.

مهر هر چیزی که می‌درخشد و برق می‌زند که طلا نیست. باید مراقب باشی و فریب ظواهر را نخوری. باید هوشیار باشی تا بتوانی در این بازار آشفته حقیقت را از دروغ تشخیص دهی.

آبان در دوران اسلامی هم کلاه و کمر بند مردم، جایگاه آنها را تعیین می‌کرد؛ به این صورت که لشکریان و سپاهیان کلاه و کمر بند داشتند اما عامه مردم از کشاورزان، پیشه‌وران، مشایخ، بازرگانان، اهل قلم تا دیوانیان و وزیران به جای استفاده از کلاه، دستار به سر می‌پوشیدند. با این توضیح، اهل کلاه منظور لشکریان بودند و اهل دستار، کشوریان.

به دوره قاجار که می‌رسیم، لباس رسمی مردانه تبدیل به جبه و شال کلاه می‌شود؛ جبه عبارت بود از لباس بلند و گشاد روی جامه و شال کلاه نوعی عمامه بود. مردمان با حیثیت، به‌خصوص اهل علم، همه عمامه بر سر می‌گذاشتند. بقیه مردم هم مثل گذشته کلاه روی سرشان می‌گذاشتند. اما به مرور این جبه و شال کلاه فقط مخصوص علما شد و مردم عادی هم قیابهای راسته و کلهج ترمه و جبه غیر ترمه می‌پوشیدند و از طول کلاه‌ها هم کم کم کاسته شد. درباره مد و پوشاک زنان قاجاری هم بیشتر صحبت کردیم.

لیباس‌های هویت‌ساز عشایر و روستاییان ایران

بین مردم عشایر و روستایی ایران، همانطور که گفتیم لباس هویت ویژه‌ای داشت. پیش از این درباره لباس‌های محلی زنان مجرد و متأهل صحبت کردیم و نشانه‌های آنها را میان اقوام مختلف مرور کردیم. حالا وقت آن است که دیگر ویژگی‌های لباس‌های محلی را با هم بشناسیم.

سن از آن شاخصه‌هایی است که هنوز هم میان لباس مردم محلی رعایت می‌شود. به این صورت که جوان‌ترها، لباس‌هایی با رنگ‌های شاد و پر از تزیینات به تن می‌کنند، اما هر چه مردم یک جامعه عشایری مسن‌تر می‌شوند، لباس‌های به سمت تیرگی میل می‌کنند و از تزییناتشان کاسته می‌شود.

جغرافیا برای مردمان محلی بسیار اهمیت دارد، زیرا لباس متناسب با محیط، تحمل آنها را در شرایط سخت بالا می‌برد؛ به عنوان نمونه مناطق گرم، معمولاً لباس‌های گشاد و راحت‌تری دارند تا گرمای هوا آزارشان ندهد و به سمت مناطق کوهستانی که می‌رویم، لباس‌ها مناسب سرمای هوا می‌شود.

مورد دیگری که باید به آن توجه کرد، طبقه اجتماعی افراد است. هر چقدر فرد جایگاه اجتماعی بالاتر و ثروت بیشتری داشته باشد، از پارچه‌ها و پوشاک مرغوب‌تری استفاده می‌کند و به همین میزان با پایین آمدن طبقه اجتماعی لباس‌ها ساده‌تر و بی‌کیفیت‌تر می‌شوند. نمونه‌هایی از لباس‌ها را در زیر بررسی می‌کنیم:

قشقای‌ها

دختران جوان قشقای و زنان جوان و دم بخت معمولاً لباس‌هایشان بسیار روشن و زنده است و عروسان جامه‌هایی به رنگ‌های سرخ تند می‌پوشند، اما برای اینکه توجه بی‌حد دیگران را به خود معطوف

لباس‌های محلی چه اطلاعاتی از افراد به ما می‌دهند؟

لست سکند: اگر اطلاعات و مطالعه کافی در لباس‌های سنتی داشته باشید، با دیدن این سبک لباس، بخشی از اطلاعات فردی آن شخص را به دست می‌آورید. مثلاً لباس‌ها از تاهل و تجرد می‌گویند، جایگاه اجتماعی و ثروت فرد، جغرافیایی که در آن زندگی می‌کند، سن و سال و حتی تیره و قبیله‌ای که میانشان زندگی می‌کنند! حالا با جامعه شهری امروز مقایسه کنید که همه به یک سبک لباس می‌پوشند و چیزی که مد می‌شود از جنوب تا شمال و از شرق تا غرب ایران با هر سبک زندگی و طبقه رفاهی، همه از آن الگو می‌گیرند.

در این متن می‌خواهیم نشانه‌هایی که لباس‌های محلی به ما می‌دهند را میان اقوام مختلف بررسی کنیم.

لباس‌های هویت‌ساز در شهرهای ایرانی

نکنند، در برخی اوقات مجاز به پوشیدن این رنگ نیستند. مادران و همسران جوان جامه‌هایی به رنگ‌های روشن و روشن کم‌رنگ می‌پوشند همچنین پوشیدن جامه‌های نقش‌دار قرمز و رنگ‌های دیگر برای این زنان پذیرفته شده است. اما زنان سالخورده هم لباس‌های سیاه و خاکستری می‌پوشند.

شاهسون‌ها

میان مردم ایل شاهسون رسم بر این است که مردان جوان، جلیقه و نیم‌تنه سرخ بپوشند و مردان سالخورده جلیقه و نیم‌تنه سبز. سرخ و سبز هر دو از رنگ‌های شاخص و مهمی است که در میان شاهسون‌ها وجود دارد.

بختیاری‌ها برای هر دوره از زندگی زنان، طرح و نقش ویژه‌ای در نظر گرفته‌اند. مثلاً لباس‌های رنگی با زمینه شاد که به تیرگی میل می‌کند و گل‌ها درشتی دارد، مخصوص دختران نابالغ است. بالغ که می‌شوند، زمینه لباسشان روشن‌تر می‌شود اما طرح و نقش همان است. به ۳۰ سالگی که می‌رسند، لباس‌ها سبز و قهوه‌ای می‌شود. اما زنانی که ازدواج کرده‌اند، قبل از فرزند اولشان لباس بسیار روشن با تور سفید یا چادر نماز می‌پوشند اما بعد از اینکه بچه‌دار می‌شوند، پوشاکشان به تیرگی تمایل پیدا می‌کند.

سنتشان که کمی بالا می‌رود، لباس‌ها تیره‌رنگ، ساده و یکسره می‌شوند.

کردهای خراسان

رنگ و جنس لباس زنان کرد خراسان گویای هم سن و هم تجرد و تاهل آنهاست. حتی اگر زنی بیوه شده باشد از لباسش معلوم است. مثلاً دامن زرد با روسری ابریشمی ساده بنفش، نشان می‌دهد آن زن شوهر نکرده. در حالی که دامن قرمز با حاشیه راه‌راه و پیچیدن چادر به طرزیک خاص به دور خود، نشانه دهنده این است که آن زن به تازگی بیوه شده!

در طایفه توپکانلو، دامن مخمل تزیین شده با پارچه‌های هفت رنگ نشان دهنده زنان شوهر نکرده است. سالخورده‌ها دامن‌های سرخ ساده می‌پوشند؛ بنابراین از روی لباس‌ها به راحتی می‌توان فهمید که هر کس به کدام طایفه تعلق دارد.

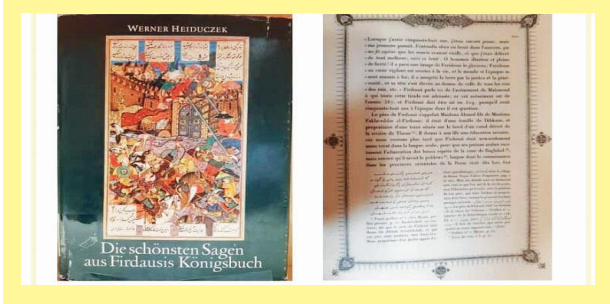
لباس‌های ترکمنی

میان زنان ترکمن هم معمولاً رسم بر این است که تا پیش از شوهر کردن کلاه نقش و نگارین سوزن‌دوزی شده‌ای به نام «بُرک» بر سر می‌گذارند. وقتی که شوهر کردند، به جای این کلاه «آلانگی» (پیشانی‌بند سرخ و گلدان) بر روی پیشانی و روسری نقش‌داری به نام «پوپک یالقی» می‌بندند.

خوانندگی

نگهداری بیش از ۱۵۰ نسخه ترجمه شده شاهنامه فردوسی در کتابخانه ملی

فلورانس به گذشته‌های دور باز می‌گردد و به روایتی کتابت این اثر نفیس و قدیمی به سال‌های ۱۲۱۷ میلادی بازمی‌گردد. شاهنامه به عنوان اثر حماسی، تأثیرگذاری ویژه‌ای بر ادبیات حماسی غرب گذاشته است و مطالعات تطبیقی زیادی را در غرب برای افرادی که در حوزه زبان و ادبیات فارسی مطالعه می‌کردند ایجاد کرد.

رئیس گروه ایرانشناسی و اسلام شناسی سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران از نگهداری بیش از ۱۵۰ نسخه ترجمه شده شاهنامه فردوسی در کتابخانه ملی ایران خبر داد و گفت: یکی از قدیمی‌ترین نسخ چاپ شده شاهنامه «شاهنامه هوتن» مشهور است که در کتابخانه ملی ایران نگهداری می‌شود.

به گزارش ایرنا از روابط عمومی سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران، کتابخانه ملی ایران گفت: در سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران نسخه‌های متعددی از شاهنامه فردوسی وجود دارد که عمدتاً شامل زبان‌های انگلیسی، آلمانی، روسی و ایتالیایی می‌شود، اما در این بین آلمانی‌ها در حوزه زبان و ادبیات فارسی در زمینه ترجمه آثار در مقایسه با سایر کشورها پیشگام بوده‌اند.

عنايتی زاده اضافه کرد: در تالار ایرانشناسی و اسلام شناسی کتابخانه ملی ایران چندین نسخه نفیس و وی ادامه داد: عده‌ای از کتابان دوره صفویه نگارش این شاهنامه را به انجام رساندند؛ اما پس از چندی این کتاب ناپدید شد تا اینکه این شاهنامه در سال ۱۹۰۳ در نمایشگاهی در پاریس به نمایش گذاشته شد. هوتن یک فرانسوی علاقمند به فرهنگ ایران در سال ۱۹۵۹ میلادی این نسخه را از فردی به نام بارون روچلید خریداری می‌کند و از آن پس شاهنامه به «شاهنامه هوتن» معروف می‌شود.

رئیس گروه ایرانشناسی و اسلام شناسی سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران ادامه داد: همچنین در سال ۱۸۹۰ ترجمه‌ای از شاهنامه فردوسی توسط فردریش روکرت صورت گرفت که این منبع نیز در تالار ایرانشناسی و اسلام شناسی سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران شخصی به نام برنارد دیکسون استاد مطالعات خاورشناسی عصر صفویه ترجمه شده است که با کمک دانشگاه هاروارد نسخه‌ای را از روی اصل کتاب به زبان انگلیسی در دو جلد به چاپ رسانده است.

وی گفت: پس از پیروزی انقلاب اسلامی ایران نسخه اصلی شاهنامه شاه طهماسب با تعداد صفحات کمتر به ایران بازگشته است و تاکنون مراجعین بسیاری شامل پژوهشگران، ایرانشناسان و سایر اهالی علم و دانش متقاضی استفاده از این اثر هستند. چندی نسخه خطی معروف از شاهنامه فردوسی در کنار نسخ چاپی و ترجمه شده وجود دارد؛ اولین ترجمه‌ها از شاهنامه به زبان‌های عربی و ترکی صورت گرفته و سپس به زبان‌های دیگر از جمله اروپایی ترجمه شده است.

عنايتی زاده ادامه داد: نسخه شاهنامه مسکو، لندن و فلورانس از دیگر نسخه‌های دست‌نویس از این اثر نفیس است. تاریخ کتابت نسخه ۱۸۳۴ به چاپ رسیده است.

عکس‌های روز:

موزه آرامگاه فردوسی توس

شهروند عکاس

عکس‌های حرفه‌ای خود را با کیفیت مطلوب به آدرس ایمیل روزنامه طلوع ارسال

toloudaily@gmail.com

کنید تا در روزنامه درج گردد